

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 291. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm12536/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa komme da, hvo til Moder-Broyst
 Reemodig sig anker tilbage,
 For eet at bruge, med Liv og Lyst,
 De smilende, deilige Dage!

Vi Frønder af Muld maas vel forstaae,
 Kun Døem er vor Størhed i Landen,
 Saa vaagne maas vi, og vorde smaa,
 Dem vore vi vil efterhaanden!

Saa lærde os Han, der selv var stor,
 Ja, stærre end Stov kan udtrykke,
 Og selv stabsfæstet Han snart sit Ord,
 Da lille Han blev os til Lykke!

Da lille Han blev, da fik vi Jul,
 Ja, da blev der Glæde paa Jorden,
 Da Stolthed tabte sit Stakke-Stjul,
 Det solde selv Kamper i Norden!

Sig Hjulder det Smaa i store Død,
 Men maas jo sin DaarTab begærede,
 Da Han, som Erdet gjer evig stor,
 Sig Hjulde i Ringhedens Kløde!

Saa komme da med, hvo Jul har kjær,
 Og ønsker den Stærkste at ligne!
 Os Landen vinker til Pilgrims-Færd,
 De Smaa vil Han alle velstigne!

Han fører os frit paa Snekke sin,
 Alt over den brusende Volge,
 Og Høf han haarer af Fred og Blid
 Til hele det fattige Følge!

Han fører os frit til Jøde-Land,
 Og lærer os deilige Sange,
 Der Hjeder-Hamme vi faae paa Stænd,
 Saa aldrig kan Tyrten os fange!

Saa fare vi fort til Bethlehem,
 Langt borte fra Hednings-Driften,
 Der i Paasumet vi gaas til Sem,
 Og see med hans Øie til Himlen!

Da sender os Gud et Jule-Træ,
 Som selv sig rodfæster i Jorden,
 Og drat vi sande, med høiet Kna,
 At Østen er bedre end Norden!

Her stander, for Gran, en Palme Kion,
 Omkrandsket af Høser og Ranter,
 Den er saa søv, saa lyslig grøn,
 Som Vægen i Dannevangs Ranter!

Der sidder et Lys paa høret et Blad,
 Det sidder stet ikke paa Naale,
 Man paa den Klarhed kan see sig glad,
 Thi det er en levende Straale!

Der sidder en Fugl paa høret et Blad,
 I Paradis have de hjemme,
 Dem Hjertet herer saa barneglad,
 De svinge med Meeneffte-Stemme!

De svinge Hans Fjæls, som over Sky
 Udbræder den evige Psalme,
 Som naadig plantet, til Bert paa Ky,
 I Støvet en Paradis-Palme!

